

2,328. δ) Παρά τὸ β διαλεκτικῶς, οἶον: γυρεύω - γυρεύγω, δουλεύω - δουλεύγω, παιδεύω - παιδεύγω, σκάβω - σκάβγω κττ. καὶ καταβόδιον - καταβγόδιον, Παρασκευή - Παρασκευή κττ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 328 - 9. 4) Κεῖται α) Ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου σσ ἢ ττ εἰς τὰ ρήματα, τυλίσσω - τυλίγω, φυλάττω - φυλάγω κττ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1, 282. β) Ἀντὶ τοῦ β διαλεκτικῶς, οἶον: βαρυπνᾶς - γαρυπνᾶς, βάφω - γάφω, βίγλα - γίγλα, βλέπω - γλέπω, βλέφαρον - γλέφαρον, βοηθῶ - γουθῶ κττ. Ἰδ. ἈνθΠαπαδοπ. Γραμμ. βορ. ἰδιωμ. 31 καὶ ΧΠαντελίδ. Φωνητ. 36. Τὸ φαινόμενον καὶ ἀρχ. Ἰδ. ἈνθΠαπαδοπ. ἐν Λεξικογρ. Δελτ. Ἀκαδ. Ἀθην. 3 (1941) 9. γ) Ἀντὶ τοῦ κ, οἶον: ἐκβαίνω - βγαίνω, ἐκβάλλω - βγάλλω, ἐκβιβάζω - βγάζω, ἐκδέρω - γδέρω, ἐκδύω - γδύνω, ἐκνήφω - γνέφω κττ.

γα μόρ. Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Λέξεις πεπονημένη.

Λέγεται ἢ λ. πρὸς δῆλωσιν γοερᾶς κραυγῆς νηπίου: Γᾶ γᾶ κλαίει τὸ μωρόν.

γαβ μόρ. κοιν.

Λέξεις πεπονημένη.

Ἡ λ. λέγεται ἐπὶ τῆς ὑλακῆς τοῦ κυνός. Πβ. γαβγίζω. Συνών. βάβ, βάου, γάβου, γάου.

γαβάθα ἢ, γαβάτα Θράκ. (Μέτρ. Τσακίλ.) Πόντ. (Ἀμισ.) κ. ἄ. καβάτα Βιθυν. Κρήτ. Πόντ. (Οἶν.) κ. ἄ. καβάτα Βιθυν. Κρήτ. Πόντ. (Οἶν.) κ. ἄ. γαβάθα Α.Ρουμ. (Φιλιπούπ.) κ. ἄ. γκαβάθα Πελοπ. (Καλάβρυτ.) κ. ἄ. καβάθα Εὐβ. (Κύμ. Στρόπον.) Θήρ. Κύθηρ. Μέγαρ. Πελοπ. (Γέρμ. Κορινθ. Κλουτσηνοχ. Μάν. Σουδεν. Τρίκκ.) Προπ. (Πάνορμ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) Τσακων. κ. ἄ. καβέτα Στερελλ. (Αἰτωλ.) γαβάτα Θράκ. (Μάδυτ.) Πόντ. (Ἀμισ.) κ. ἄ. γαβάθα σύνηθ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Χαλδ.) Ἀβάθα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἀβάθα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βαβάθα Σκῦρ. Χίος (Καλαμ. Χαλκ.) βαγάθα Χίος.

Ἐκ τοῦ Λατιν. οὐσ. *gavata*. Αἱ φωνητικαὶ μεταβολαὶ ὡς πρὸς τὴν τροπὴν τοῦ *g* εἰς *γ* καὶ τοῦ *t* εἰς *θ* εἶναι παλαιαί, ὡς μαρτυρεῖ τὸ παρ' Ἡσυχ. «γαβαθόν» τρυβλίον.

1) Τρυβλίον, παροψὶς ξυλίνῃ ἢ πηλίνῃ σύνηθ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Χαλδ.) Τσακων. β) Λεκάνη ξυλίνῃ ἢ πηλίνῃ Εὐβ. (Αἰδηψ.) Ἰκαρ. Κρήτ. Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπ. (Καλάβρυτ.) κ. ἄ. γ) Ἀγγεῖον ξυλίνον ἢ πηλίνον πρὸς ἐναπόθεσιν πραγμάτων Α.Ρουμ. (Φιλιπούπ.) Ζάκ. Κρήτ. Λέσβ. Πελοπ. (Γέρμ. Λακων.) Προπ. (Πάνορμ.) Πόντ. (Οἶν. κ. ἄ.) 2) Μέτρον χωρητικότητος σιτηρῶν Πελοπ. (Μάν.): Τέσσερες γαβάθες γέννημα.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Καβάθα καὶ τοπων. Κύپر.

γαβαθάκι τό, καβαθάτοι Ἀθῆν. Εὐβ. (Κύμ.) Μέγαρ. γαβαθάκι πολλαχ. γαβαθάτοι Μύκ. κ. ἄ. Ἀβαθάκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βαβαθάτοι Σκῦρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. γαβάθα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - άκι.

Μικρὰ γαβάθα 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Αἰνιγμ.

Χίλια μύρια καβαθάτα | οὐλα μπουμυτα γεμᾶτα (αἱ πεταλίδες) Κύμ. Ἡ λ. ἐν τῇ πληθ. Γαβαθάκια τοπων. Πελοπ. (Γύθ. Κότρ.)

γαβαθάρα ἢ, Εὐβ. (Ψαχν.) Πελοπ. (Μάν.) κ. ἄ. Ἀβαθάρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. γαβάθα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - άρα.

Μεγάλη γαβάθα 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἐφασε μὲν γαβα-

θάρα φασεῖ - φασόλια κττ. Μάν. Ψαχν. Συνών. γαβαθοούκλα.

γαβαθαῖς ὁ, Λεξ. Αἰν. καβαθαῖς Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαβάθα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - αῖς.

1) Ὁ κατασκευάζων ἢ πωλὼν γαβάθας. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Στερελλ. (Ἀράχ.) καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γαβαθαῖς Λέσβ. Καβαθαῖδες Πελοπ. (Βούρβουρ.) 2) Ὁ πίνων οἶνον οἶνει μὲ τὴν γαβάθαν, μέθυσος, οἶνόφλυξ, οἶνοπότης. Συνών. γαβαθαῖαρις, γαβαθιασμένος.

γαβαθαῖος ἐπίθ. ἀμάρτ. βαγαθαῖος Χίος (Δαφν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαβάθα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - αῖος.

Ὁ ἔχων σχῆμα ἢ μέγεθος γαβάθας: Τσίκονδα γαβαθαῖα.

γαβαθῆα ἢ, Ἀμοργ. Μύκ. Ἀβαθῆα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βαβαθῆα Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαβάθα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ῆα.

1) Ποσότης ὅση χωρεῖ εἰς τὴν γαβάθαν. Σκῦρ.: Μὲν βαβαθῆα ἐλαιές. β) Ποσότης χωροῦσα εἰς μεγάλην γαβάθαν Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἦψε μὲν γαβαθῆα καφὲ Μύκ. Ἦφασε μὲν Ἀβαθῆα πατάτες Ἀπύρανθ. 2) Ὁ κηρὸς ὁ ὁποῖος πηγνύται ἐντὸς γαβάθας Ἀμοργ.

γαβάθι τό, καβάθι Εὐβ. (Κύμ. Ὄρ.) Μέγαρ. Πελοπ. (Γέρμ. Λακων.) Τσακων. κ. ἄ. καβάθι Τσακων. καβάθ' Στερελλ. (Φωκ.) γαβάθι Κρήτ. Μύκ. Πελοπ. (Μάν.) Χίος κ. ἄ. γαβάθ-θι Χίος καβ-βάθι Εὐβ. (Κύμ.) Ἀβάθι Νάξ. (Φιλότ.) Ἀβάθι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βαγάθι Χίος (Μεστ.) βαάθ-θι Χίος βαβάθι Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαβάθα.

1) Ξύλινον ἢ πηλίνον πινάκιον, τρυβλίον, παροψὶς ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. Ἀπὸ χ'λῆρ' κί ἀπὸ καβάθ' δὲν ἀδειάζ' τὸν τραπέζ' (ἡ ἀπώλεια πραγμάτων δὲν φέρει τὴν ἐρημίαν καὶ δυστυχίαν τῆς οἰκογενείας, ἀλλ' ἡ ἀπώλεια τῶν μελῶν της) Φωκ. Συνών. ἀπλάδι 5. β) Μεταφ. πότος, συμπόσιον Χίος. 2) Πληθ., τὰ διαχωρίσματα τῆς πινακωτῆς Τσακων. 3) Πρόχους, οἶνοχόη Κρήτ. 4) Μέτρον χωρητικότητος σιτηρῶν Πελοπ. (Γέρμ. Λακων.)

γαβαθιάρις ἐπίθ. Χίος.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαβάθι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ιάρις.

Οἶνοπότης (οἶνει ὁ διὰ γαβάθας πίνων τὸν οἶνον) Συνών. γαβαθαῖς 2, γαβαθιασμένος.

γαβαθιασμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. γαβαθιασμένους Σάμ.

Μετοχ. τοῦ ἀμάρτ. ρ. γαβαθιάζω.

Γαβαθιάρις, ὁ ἰδ.

γαβαθίζω Χίος - ΑΧριστοπ. Ποιήμ. 172 - Κορ. Ἀτ. 1, 113 - Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαβάθι.

Οἶνοποτῶ ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Δυσάρεστη ψυχὴ μου, | γαβαθίζε καὶ κοίμον, ὁ κόσμος μὴ σὲ μέλη, | ἅς κάμῃ ὅτι θέλει

ΑΧριστόπ. ἐνθ' ἄν.

γαβαθισμα τό, Λεξ. Περίδ. Βυζ.

Ἐκ τοῦ ρ. γαβαθίζω.

Οἶνοποσία.

γαβαθοβόλι τό, ἀμάρτ. Ἀβαθοβόλι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαβάθα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - βόλι.

Πλήθος από γαβάθες. Συνών. γαβαθοθάμα, γαβαθοθέμι, γαβαθομάνι.

γαβαθοθάμα τό, άμάρι. 'αβαθοθάμα Νάξ. ('Α-
πύρανθ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γαβάθα καὶ θάμα. Τὸ β' συνθετ. ἐπέ-
χει θέσιν καταλ. παραγωγικῆς. Πβ. θάμα = μέγα πλήθος
ἐν Κῶ καὶ Νάξῳ.

Γαβαθοβόλι, δ ἰδ.

γαβαθοθέμι τό, άμάρι. 'αβαθοθέμι Νάξ. ('Απύ-
ρανθ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γαβάθα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-θέμι.

Γαβαθοβόλι, δ ἰδ.

γαβαθομάνι τό, άμάρι. 'αβαθομάνι Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γαβάθα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-μάνι.

Γαβαθοβόλι, δ ἰδ.

γαβαθούκλα ή, Πελοπν. (Μάν.) 'αβαθούκλα Νάξ.
('Απύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. γαβάθα διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ούκλα.

Μεγάλη γαβάθα 1, δ ἰδ., ἐνθ' άν.: Τρώει μὲ γαβα-
θούκλα 'ς τὴ γαθησιά του Μάν. Συνών. γαβαθάρα.

γαβαθωτά επίρρ. ΙΒενιζέλ. Παροιμ. 2 269, 31.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γαβαθωτός.

'Ὡς ἀπὸ γαβάθας: Παροιμ.

Σὰν τὰ 'πινες γαβαθωτά, | ἄς συλλογούσουν τὰ κακὰ
(ἐπὶ τοῦ καταστρεφόμενου ἐξ ἄσωτείας. τὰ 'πινες ἐνν. τὰ
ποτήρια ὡσὰν νὰ ἦσαν γαβάθες, δηλ. ἐπινες σὰν ἀπὸ γα-
βάθες, κατὰ κόρον).

γαβαθωτός επίθ. Εὔβ. (Ψαχν.) Πελοπν. (Μάν.)—Λεξ.
Μπριγκ. γαβαθωτός Μακεδ. (Καταφύγ.) Θράκ. ('Αδρια-
νούπ.) καβαθωτός Πελοπν. (Μάν.)—Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γαβάθα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ωτός. 'Η λ καὶ παρὰ Πορτ.

'Ο κοῖλος ὡς γαβάθα, βαθουλλὸς ἐνθ' άν.: Πελέκης
τὸ ξύλο καὶ τό 'κανε γαβαθωτό.

γαβανάκι τό, άμάρι. γαβανάξ' Θράκ. (Αὐδήμ.)

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. γάβανο διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -άκι.

Μικρὸν πῆλινον δοχεῖον.

γαβανέα ή, Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ά.).

'Εκ τοῦ οὐσ. γαβάνα, δι' δ ἰδ. γάβανο, καὶ τῆς πα-
ραγωγικῆς καταλ. -έα, δι' ἦν ἰδ. -γά.

1) Τὸ περιεχόμενον τῆς γαβάνας: "Εναν γαβανέαν
βούτορον. 2) Κτύπημα διὰ τῆς γαβάνας.

γαβανέρι τό, άμάρι. γαβανέρ' Λήμν.

'Εκ τοῦ οὐσ. γαβάνι.

Γαβάνι 1, δ ἰδ.

γαβάνι τό, "Ανδρ. Τήν. γαβάθ' Λέσβ. (Πλομάρ.)
γαβανὶ Κῶς βαβανὶ Σύμ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γάβανο.

1) Ξύλινον δοχεῖον μετὰ πώματος πρὸς ἐναπόθεσιν
τροφῶν "Ανδρ. Κῶς Τήν. Συνών. γαβανέρι. 2) Ξύ-
λινον πινάκιον Λέσβ. (Πλομάρ.) Σύμ.

γάβανο τό, Εὔβ. ('Ανδρων. Αὐλωνάρ. Κουρ.) Θράκ.
(Μυριόφ.) κ. ά. γαβανὸ Σάμ. γάβανος δ, Εὔβ. ("Ορ.)
Θράκ. (Αὐδήμ. Μάλγαρ.) Πόντ. (Νικόπ.) κ. ά. γάβανους
Λέσβ. κάβανος Α.Ρουμेल. (Στενήμαχ.) κάβανους Μα-
κεδ. (Βελβ.) βάβανος Σύμ. γαβανὸς Μακεδ. Σάμ. κα-
βανὸς Θράκ. (Σαμακόβ.) γάβαλος Κῶς γαβάνα ή, Μα-
κεδ. (Νάουσ.) Πόντ. ('Αμισ. Κοτύωρ. "Οφ. Τραπ. Χαλδ.)
γαβάνη Εὔβ. (Κάρυστ.) γαβάνα Μακεδ. καβάνη Μακεδ.
βαβάνη Σύμ.

'Εκ τοῦ μεσν. οὐσ. γάβερον. Πβ. 'Ησύχ. «γάβενα»
ὀξύβαφα ἤτοι τρυβλία». 'Ιδ. ΦΚουκουλ. ἐν 'Αθηνῇ 27
(1915) Λεξικογρ. 'Αρχ. 63. 'Η τοῦ τόνου μετακίνησις εἰς
τὸ θηλ. γαβάνα κατὰ τὸ συνών. γαβάθα. 'Ο τύπ. γά-
βαλος ἐκ συμφύρ. πρὸς τὸ ἀρχ. γαυλός.

1) Πινάκιον, τρυβλίον Θράκ. (Μυριόφ.) 2) Δοχεῖον
συνήθως ξύλινον σφαιροειδὲς χρησιμεῖον εἰς ἐναπόθεσιν
τροφῶν πρὸς μεταφορὰν Εὔβ. ('Ανδρων. Αὐλωνάρ. Κά-
ρυστ. Κουρ. "Ορ.) Θράκ. (Αὐδήμ. Μάλγαρ. Σαμακόβ.)
Μακεδ. Πόντ. ('Αμισ. Κοτύωρ. Νικόπ. "Οφ. Τραπ. Χαλδ.)
Σάμ. κ. ά. 3) Πῆλινον ποτήριον Σάμ. 4) Σκάφη ζυ-
μώματος Θράκ. Σύμ. 5) 'Αγγεῖον εἰς τὸ ὅποῖον ἀμέλ-
γουν Κῶς. 6) Εἶδος ξυλίνου ἢ πηλίνου ἀγγείου Α.Ρου-
μेल. (Στενήμαχ.) Λέσβ. Μακεδ. (Βελβ.) κ. ά. 7) Χάλ-
κινον δοχεῖον μέγα, εἰς τὸ ὅποῖον ἐναποθέτουν τροφήν
διὰ τοὺς ἐργάτας Μακεδ. (Νάουσ.) 8) Μέγα ἐνώτιον Σύμ.

γαβανοκέφαλος επίθ. Πόντ.

'Εκ τῶν οὐσ. γαβάνα, δι' δ ἰδ. γάβανο, καὶ κεφάλι.

'Ο ἔχων κεφαλὴν καθὼς γαβάναν, χοντροκέφαλος,
ἀμβλύνους, δυσμαθής. Συνών. γαβρανοκέφαλος.

* **γαβανόπουλλον** τό, γαβανόπον Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ. κ. ά.)

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. γαβάνα, δι' δ ἰδ. γάβανο, καὶ τῆς
παραγωγικῆς καταλ. -πουλλον, δι' ἦν ἰδ. -πουλλος.
Μικρὸ γάβανο 2, δ ἰδ.

γαβανοῦμαι Πόντ. (Σταυρ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γαβάνα, δι' δ ἰδ. γάβανο.

Λαμβάνω τὸ σχῆμα τῆς γαβάνας, σκεβρώνω: 'Εγα-
βανῶθαν τὰ νύδα μ' (τὰ νύχια μου).

γαβγητό τό, σύννηθ. γαβγητό Κῶς.

'Εκ τοῦ ρ. γαβγίζω κατὰ τὰ παραγόμενα ἐκ τῶν πε-
ρισπωμένων ρημάτων.

'Υλακὴ κυνός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαβιξιά, ἔτι δὲ
γαβγιά, γαβγιξιά, γάβγισμα, γαβγιστρέα, γάβλισμα.

γαβγιά ή, Α.Κρήτ. γαβγέ Δ.Κρήτ.

'Εκ τοῦ ρ. γαβγίζω. Τὸ γαβγέ κατ' ἀναλογ. τῶν
προερχομένων ἐκ τῶν εἰς -έα -γά.

Γαβγητό, δ ἰδ.

γαβγιάρις επίθ. Κρήτ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γαβγιά καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ιάρις.

'Ο συνηθίζων νὰ ὑλακτῇ διαρκῶς, ἐπὶ κυνός. Συνών.
γαβλισγάρις.

γαβγίζω, γαβίζω Κωνπλ. κ. ά. γαβγίζω κοιν.
γαβγίζου βόρ. ιδιῶμ. γαβγίντζω Σίφν. γαβίζω Θράκ.
(Μέτρ.) κ. ά. γκαβίζου Στερελλ. (Αἰτωλ.) γαβγίζου
Μακεδ. (Σέρρ.) κ. ά. γαβγάου Θεσσ.

Τὸ μεσν. γαβγίζω ἐκ τοῦ μορ. γάβ, δ ἰδ.

1) 'Υλακτῶ, ἐπὶ κυνός κοιν.: Παροιμ. φρ. 'Ο σκύλ-

